

Un fet gravíssim

Aquests dies, amb motiu de la venda a Barcelona del periòdic de Madrid "El Imparcial", s'han produït alguns incidents, que la presència i actitud de determinats agents de policia i de seguretat ha agreujat, i que ens mouen a escriure aquestes ratlles per tal d'evitar que arribin a adquirir unes proporcions majors, que cal evitar.

Comencem per dir que a nosaltres la campanya de "El Imparcial" ens satisfà. No ens plauen els enemics emboscats; els volem cara a cara, i estem contents de veure com els enemics de Catalunya es treuen la careta i es presenten tal com són. Altrament considerem que cada número de "El Imparcial" equival a un míting a favor de l'Estatut de Catalunya. Per aquest cantó, doncs, pot aquest periòdic anar fent, i per nosaltres, que la seva venda no sigui interrompuda.

Ara bé, ens fem càrrec que hi hagi ciutadans més susceptibles que nosaltres, i ens fem càrrec que quan la venda de "El Imparcial" és efectuada en forma provocativa, aquests ciutadans no puguin resistir l'impuls de protestar. Aleshores, quan aquesta protesta prengui caràcters de desordre públic, l'autoritat té el deure de procurar eliminar les causes d'aquest desordre. Vol dir que si la venda de "El Imparcial" ha d'ésser causa de desordre públic, el governador té facultats per impedir, i té el deure de fer-ho, la venda de "El Imparcial".

Però no és solament això. No són els ciutadans ofesos els que han donat lloc a incidents. Han estat els agents de l'autoritat. L'afer és greu i cal que l'exposem amb tota la cruïda.

Han estat els agents de l'autoritat, diem. N'hi ha proves. En la nit d'ahir, alguns guàrdies de seguretat es manifestaren a la Rambla en forma completament incorrecta i desproporcionada als incidents promoguts per la venda de "El Imparcial", fomentant-los i en-

verinant-los. Sortiren a relluir pistoles i sabres desembainats, i per damunt d'aquesta exhibició material, hi hagué, encara, una actitud parcial i la presència d'una ira contra els catalans, que de cap manera no es pot permetre que continuï.

Nosaltres no perdem la serenitat. No la perdriem encara que cada dia arribessin trens sencers carregats de premsa anticatalana. No contestem els atacs que se'ns adreen en tant que catalans, per no carregar l'ambient de passió, ni fomentar odís. Creiem que així servim Catalunya i servim la República i no acudirem al terreny a què ens voldrien dur els nostres enemics.

Però reclamem que si nosaltres procurem mantenir el poble en estat de serenitat, els que es diuen republicans contribueixin amb llur actitud a mantenir-la, i no podem passar perquè sigui precisament l'autoritat, per mitjà d'alguns dels seus agents, la que tracti de fer perdre, als ciutadans, aquest estat serè i provoqui incidents que creïn un ambient de passió.

I alguns agents de seguretat aquests dies no solament han perdut la serenitat, sinó que s'han manifestat i es manifesten en forma parcial, coses que l'autoritat no ha de fer mai.

Abans d'ahir, el regidor Vachier, es trobà protagonista d'un incident d'aquests, provocats per la manca de serenitat d'un dels guàrdies que es trobaven a Canaletes, i quan, amb els regidors Casanelles i Ventalló, arribava al Quarteret de policia del passatge d'Ortigosa, tots tres pogueren ésser testimonis de la manca de serenitat, d'educació i de tacte dels guàrdies que es trobaven al carrer, al davant de la Delegació.

Però això no és tot, amb tot i ésser prou greu. El diputat a Corts Amadeu Aragay, es trobà en plena Rambla, davant del carrer Nou, amb un escamot de ciutadans que exhibien "El Imparcial" en actitud provocativa, cercant la rèplica de qualsevol transeünt, per produir l'incident que es cercava. Aquests ciutadans eren agents de vigilància, eren policies secretes. Llur actitud era de covards, perquè desafiaven els ciutadans que no sabien que eren policies, i quan els ciutadans els increpaven, aleshores exercien

de policies i exhibien les seves pistoles.

Els ciutadans que presenciaven aquest fet, justament indignats, davant d'aquesta actitud insòlita de l'autoritat, aconseguiren d'establir un cordó tancat entorn d'aquests agents de vigilància que exercien, realment, de "chulos" per la Rambla, i sota la responsabilitat del diputat Aragay, foren ficats dins d'uns taxis i duts a Prefectura de Policia, des d'on, el nostre amic, trameté un telegrama explicant el fet al ministre de la Governació, i els denuncià al cap de Policia.

Aquest és un fet gravíssim, sobre el qual no ens hem de limitar a la simple protesta. No. Això no pot tornar a passar mai més! Fins aquí hauríem arribat! La policia secreta exercint d'agent provocador! Es hora que el governador prengui les mesures enèrgiques que el cas reclama i no dubtem que el cap de policia li donarà les facilitats per fer-ho, com autoritat responsable dels fets comesos pels agents a les seves ordres, i com a interessat en què no es produeixin.

Quan nosaltres ens esforcem a mantenir un ambient de serenitat, quan la creació d'un estat passional malsà ha d'ésser perjudicial a la República, quan les campanyes dels periòdics anticatalans no aconseguen d'encendre els esperits a casa nostra, el Govern no pot tolerar que siguin els agents de l'autoritat els que tractin de provocar conflictes d'ordre públic—ells que l'han de mantenir—i els que surtin a la Rambla a crear un ambient que els enemics de Catalunya, amb les seves campanyes, no han pogut crear.

Parlem dels guàrdies de seguretat sense serenitat i dels agents de vigilància en funcions d'agents provocadors, i no parlem, és clar, dels altres guàrdies i agents, conscients de llur deure, que compleixen les seves obligacions i són fidels servidors de la pròpia dignitat i de la que llur càrrec comporta.

Estem en règim republicà i ens interessa que l'autoritat de la República sigui respectada. Per això mateix que volem que els ciutadans vegin en la policia i en els guàrdies de seguretat els seus defensors, no es pot consentir que uns individus d'aquests cossos, creïn amb llur actitud, un ambient d'hostilitat del poble per tots els agents de l'auto-

El senyor Azaña parla de l'Estatut

A la sala de conferències del Congrés, han conversat els senyors Azaña, Lluhí, Nicolau, Bello i altres diputats.

S'ha parlat de la resolució dels socialistes i el senyor Azaña ha dit que la majoria governamental no es trencarà i que, per tant, el Govern seguirà al seu lloc.

Un desdoblament de la majoria podria fer caure el Govern, però aquest no caurà per l'actuació d'un partit ni per l'actuació del carrer.

El problema català es resoldrà en quinze sessions, més o menys, i, si és possible, en vuit. El temps no fa la cosa.

Jo tinc la meua arquitectura formada sobre el problema, i, realment, s'ha de dir que no és un problema català, sinó el problema nacional de l'autonomia, com a part de tot un problema constitucional.

La qüestió, mirada com a problema català, no m'interessa gaire. La cosa que m'interessa és l'estructuració de la República.

No hi ha dubte que les demandes autonòmiques de Catalunya són un aspecte del problema constitucional que s'ha de resoldre, és a dir: que m'interessa sota el punt de mira espanyol, que és el que em preocupa.

Algun dels presents s'ha referit i ha donat la seva opinió sobre els moviments de protesta que arriben del carrer.

El cap del Govern ha contestat:

—No és artificial ni molt menys; el noranta per cent dels que protesten ho fan amb la força d'un sentiment molt noble, però absolutament enganyats. Se'ls ha de treure de llur error. Es cert que una part de les dretes s'aprofita d'aquest moviment per fer campanya; però, pel demés, s'ha de resoldre aquest problema, i s'ha de resoldre constitucionalment.

ritat en general, i estableixin un divorci entre aquesta autoritat i aquest poble, divorci que és indispensable que no existeixi en bé del país.

Esperem que no haurem de tornar a ocupar-nos d'aquest afer gravíssim, perquè l'autoritat haurà pres les mesures radicals que la seva gravetat reclama perquè no es repeteixi.

(De L'Opinió, de Barcelona).

LA CAMPANYA DELS MONARQUICS EMBOSCATS CONTRA CATALUNYA ES D'UN GRAN BE A LA CAUSA DE LA LLIBERTAT DE LA NOSTRA TERRA.